

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Vita Et Honestate Canonicorvm, Et Aliorvm
Ecclesiasticorvm Specvlvm**

Langhe-Cruys, Johan

Duaci, 1587

Qua pœna afficiendi sint bona Ecclesiastica inuadentes, & occupantes.
cap.xiiii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63733](#)

are & eniti debebunt. Atque haec tenus Concilium
Mediolanense.

Ceterum quāuis supra positae rationes & modi con-
seruandi bona ecclesiæ viles sint, tamen ad istam con-
cilationem feliciter praestandam, & diutius retinendā,
non parum adiumentū attulerit, si Episcopi, Canonici
et alii omnes ecclesiastici pīe, sanctē & honestē vixe-
nt, & diuina officia, propter qua ipsis data sunt be-
neficia, per se, & non per substitutos vicarios, reue-
rente, diligente & deuoite persoluerint. Deinde, si quæ-
cumque in hac vniuersa, quæ ad vitam & honestatem
victuum pertinet, parte, variis titulis expressa con-
tinetur, ab omnibus, ad quos spectant, diligenter &
scrupulose obseruentur. Qui vero, cuiusvis etiam gra-
dus ordinis, dignitatis, in aliqua re iis non obtempe-
raverint salutari pœnitentia, aut pecunia, aut suspen-
sione ab ordinum munere, & beneficiorum admini-
stratione, aut ipsis etiam beneficiis, aut carcere, aut
aquo, aut pluribus simul ex iis pœnis, aut etiam gra-
duibus pro modo culpe Episcopi seu Superioris sui
ab ipso multetur. Qui iterum in eadem re peccavit;

ab iis pœna pro ratione criminis ab eodē plecta-

. Nequem enim disciplinæ obseruantur rigor, ibi religio,

ac fidei vigor est. Atque hoc modo non solū tem-

pera hæc bona conseruabimus ad necessariam vitæ

huius sustentationem, sed etiam a terra, cale-

re & nonquam interiura, nec hæreticorum rapacitati

intendenda consequemur.

Quæ pœna afficiendi sint bona ecclesiastica invadentes & ac-

copantes. C A P. XIII.

I quem verò clericorum, vel laicorum, quacum-
que is dignitate, etiam Imperiali, aut Regali præ-
rogat, in tantum malorum omnium radix cupi-
tia occupauerit, vt alicuius ecclesiæ, seu cuiusvis se-
cularis, vel regularis beneficij, montium pietatis, alio-
rumque plorium locorum iurisdictiones, bona, census,
aut etiam feudalia, & emphyteutica, fructus, emo-
tiones, seu quascumque obuentiones, quæ in mini-
strorum, & pauperum necessitates conuerti debent, per

Xx sc, vel

a Concil. Me-
diola. par. 2. tit.
de negot. secund.
a dei fugiend.

se, vel alios vi, vel timore incusso, seu etiam pos-
 itas personas clericorum, aut laicorum, seu quan-
 tum 1. c. 1. 2. 3. c.
 q. 1. c. 1. 2. 3. c.
 monemus, cum
 multis sequentur.
 12. q. 2. c. quia
 & 2. sequentur.
 16. q. 1. c. rati-
 o. sequat. 17. q. 4.
 b. seq. 22. de
 reform. cap. 11.
 c. nullilicet,
 & c. quicun-
 que, c. predia,
 & 3. sequen. c.
 de voto. c. indi-
 gne. c. de rebus
 ea. diaconi &
 pluribus aliis
 sequen. 12. q. 2.
 c. omnes. cruci-
 lus. & aliis di-
 ueris sequit. 16.
 q. 7. c. statui-
 mus & 3. seq.
 16. q. 1. c. 1. c.
 sacrilegiū, cum
 2. sequen. c. mi-
 ror. c. attender-
 dam. c. si forte.
 cum 2. sequen.
 c. quisquis 17.
 q. 4.
 Ingens sacri-
 gium est bona
 ecclesie in aliis
 vsum quā reli-
 gia sunt con-
 uerti.
 d. in 6. Synod.
 Rom. & in c.
 indigne. 12. q. 2.

Eccl.
 a. res ecclesiae
 cū 1. sequē. 12.
 que arte, aut quocumque quaſio colore in pueris
 vſlus conquerere, illosque vſurpare pralumpet
 impediſe, ne ab iis, ad quos iure pertinet, per-
 turbiſe; is secundum SS. concilij Tridentini decreta
 anathemati tamdiu ſubiaceat, quamdiu iuriſdi-
 bona, res, iura, fructus, & rediſtiſ, quos occu-
 peficiat. 17. q. 4.
 b. ſeff. 22. de
 reform. cap. 11.
 c. nullilicet,
 & c. quicun-
 que, c. predia,
 & 3. sequen. c.
 de voto. c. indi-
 gne. c. de rebus
 ea. diaconi &
 pluribus aliis
 sequen. 12. q. 2.
 c. omnes. cruci-
 lus. & aliis di-
 ueris sequit. 16.
 q. 7. c. statui-
 mus & 3. seq.
 16. q. 1. c. 1. c.
 sacrilegiū, cum
 2. sequen. c. mi-
 ror. c. attender-
 dam. c. si forte.
 cum 2. sequen.
 c. quisquis 17.
 q. 4.
 Ingens sacri-
 gium est bona
 ecclesie in aliis
 vsum quā reli-
 gia sunt con-
 uerti.
 d. in 6. Synod.
 Rom. & in c.
 indigne. 12. q. 2.

Indignè enim, vt Symmachus capa declarat,
 altare Domini properare permittitur, qui re-
 sticas audet inuadere, aut iniuste possidere, aut
 vel iniusta defenſione in eis perdurare; de qua
 esse tanta prouifio, vt vindictam admonito
 & res vſurpatas iniuste qui abſtulit, aut iniuste
 qui retinet; æquitate patrocinante, legibus re-
 predonē sacerdotalis diſtriſio maturata per-
 de enim iniquum, & ingens sacrilegium eſt
 cumque vel pro remedio peccatorum, vel pro
 requie animarū suarum vniſquisque venerabilis
 contulerit, aut certe reliquerit; ab his, quibus
 seruari conuenit, id eſt, Christianis, & Deum
 bus hominibus in aliud transferri, vel conuer-
 tatur. Propterea qui haec nō prouiderit, & altera
 scriptum eſt prædia ecclesie tradita petierit, per-
 rit, aut poſſederit, niſi ſe citio correxerit, quo
 animas percutit anathemate feriatur, ſiue a

donanti, vel possidenti anathema, & institutis poenæ
antibernum assiduum; nec aliquo se ante tribunal
Christi obstatu munit, qui religiosis animabus ad
distantiam pauperum derelicta contra fas sine aliqua
etatis consideratione dispergit. Vnde & in canonico
cum Gangreni concilio A postolica auctoritate con-
stituti, deflucenti oblationibus, quæ ministri ecclesiæ
debetur, & de his, quæ in viis pauperum conferuntur
scriptum habetur: Si quis oblationes ecclesiæ accipere, a Concil Gangren. cap. 7.
videtur voluerit, præter Episcopi conscientiam, vel
tum, cuius huiusmodi sunt officia commissa, nec cum
tum voluerit agere consilio, anathema sit. Similiter &
b c. m. canonico-
bus, 16. q. 1.
c in d. 6. Sym.
Rom. & in c.
similiter 16. q. 1.
Res Episcoporum
non dubitantur
esse. diffa.

Generaliter vero quicumque res ecclesiæ confisca- Hec in Belgio
aut competere, vel peruidere periculosa sua in- diversis in locis
dilectione præsumperit, similiter & hi, qui res ec- facta esse ipsius
clericorum, nulli, vel largitione Principum, vel quotun- incolu notu snt.
us potentium, aut quadam invasione, aut tyran-
nosestate retinuerint, & filiis, vel hereditibus suis
iniquitatem iam factum audiuimus; quasi heretici
reliqueint; nisi citio res Dei, admoniti a Pon-
tifice, agita veritate reddiderint, perpetuo ana-
temate feriantur. Iniquum enim esse censemus, vt
cunctodes chartarum, quam defensores rerum
sanctorum, ut præceptum est, iudicemur. Sanan-
tibus ergo hoc celerius, ne longius execrandus
morbis infert, & præcidendum id est, Serd medicina
paratur cu ma-
la per longas in-
valores mordeat.

Xxij quæ

quæ fomenta non sentiunt. Similiter & illi ceteri
dabat fieri ab Ecclesia, qui sacerdotali admonitione
corriguntur, dicente Domino^a: Auferre malum nobis.

a 1. Corinth. 5.

Vniuersa Synodus surgens acclamauit: Vinum
rogamus, ista seruentur precamur, vt in pergiun-
teant, & vestra auctoritate firmentur: Exaudiat
Symmacho Papæ vita sit^b.

Decretis etiam Anacleti^c, & Stephani^d Pontificis
martyrum, qui Christi pecunias, & ecclesiæ auferre
dat, & rapit, vt homicida in contemptu iudicis depa-
bitur. Ex sententiis vero Pii^e, & Eusebii^f Pontificis
martyrum prædia diuinis vīsibus tradita, ecclesiæ
oblationes, & quod Deo consecratum est, si quis in
manis vīsibus applicauerit, sibi usurpauerit, rapere
vel consenserit facientibus, vt sacrilegus disfuderet
damnum in quadruplo restituat, & canonicis
teat. D. vero Gregorius inuasores rerum ecclesiæ
rum, secundum seculi leges, propter violatam ini-
nitatem, & præsumptionem, & sacrilegium, tanquam
nequissimos prædones, & membra diabolique
nequam puniri voluit^g.

Nicolaus vero Papa primus hanc poenitentiam illa
iniungendam præscriptis^h; nimis ut, vt uno anno
tra ecclesiam Dei confistant: secundo vero anno
fores ecclesiæ sine communione manent: tertio
anno ecclesiam Dei ingrediantur, & inter audi-
entes, sine oblatione; non mandantes carcerem,
que bibentes vinum, prater Natiuitatis, & reliquo
etis dominicæ dies. Quarto præterea anno (i) his
tribus annis eorum fructuosus fuerit penitentia
labor) communioni fidelium restituantur, tota-
tis intentione spondentes talia se vterius nonque
cturos, corpus & sanguinem Domini suscep-
reantur; & vsque ad septimum annum tribus im-
mada diebus sine vī carnium, & vīi potatione
neant poenitentes.

A quibus autem, & quomodo ecclesiæ, que locis
calamitosissimo, & deploratissimo tempore per-
tae, spoliatae, & destructæ fuerunt, restituiri, reparari
refici debeant, pulcherrime, & doctissime pen-

clarissimus Iurisconsultus Petrus Peckius in libro suo de sacro laicis & catholicis Christi ecclesiis reparadis, reticendis anno 1573. edito, ad cuius diligentem editionem omnes hortor; in quo inter alia tradit, quod ecclesia habeat tacitam hypothecam in bonis eius, qui tamen lexit, destruxit, vel spoliauit, pro restitutione rerum ablatarum, damno que illato^a: quicumque etiam ilorum & bonorum postea possessores habent, adeo ut etiā si penitus, seu abolitione delicti à Principe impearetur, iuri tenet quixito, & hypothecae ecclesiae nullum inde praeditum generetur^b. Deinde quod magistratus, quid reptionem ecclesiarum non impediuit, dum potest, ad reparationem, & restitutionem eiudem tenet^c: Quia negligere, cum quis potest perturbare paucos, nihil aliud est, quam fauere: nec caret scrupulus societatis occulte, qui manifesto facinori desinit contumaciam. De hac quoque reparatione, & restauratione nominis in alio nostro tractatu; De malorum horum temporum causis, & remediosis, deque diuinis officiis hacten peragendis, diximus^e.

Quoniam de causis, & quomodo interdum res ecclesie alienari possint. C. P. X V.

Le Papa vniuersis Episcopis per Siciliam constitutis legem super alienatione rerum ecclesiae præscribens^f: Sine exceptione, inquit, decernimus, ne quis Episcopus de rebus ecclesiae sua quicquam donec, vel commutare, vel vendere audeat, nisi forte aliquod horum faciat, ut meliora prospiciat, & cum totius cleri tractatu, atque consenserit id eligat, quod non in dubium profuturum ecclesiae. Episcopus rebus ecclesiae tanquam commendatis, non tanquam propriis vtanatur, lirita enim Episcoporum venditio, & cōmutatiovis ecclesiastica erit abique omnium * connuentia, & inscriptione clericorum domus urbium, vel castrorum, que ecclesiae plus incommodi, quam utilitatis afferunt, ac rectoribus ecclesiistarum vendere, vel commutare. Ex qua epistola vim legis habente, & pro iure servanda^g, constat: res ecclesiae regulariter, & generaliter alienari non posse, sicut supra demonstratum

X x iiiij est;

a cap. 4. alleg.
Salic. Bald. &
alios DD ad l.
fuerit. C. de fur-
ta. & c. paro-
chiarum. de
sepult.

b cap. 6. alleg.
Bald. ad l. ex
facti ff. de vulg.
et papilli subft.
Bart. et Iason.
ad l. gallus ff.
de postlim. n.
Egid. Bellame-
ra decif. 743.
c cap. 7. alleg.
Rebuff in pre-
fat. ad l. uni-
ca de sent. que
proto quod int.
d c. negligere.
z. q. 7.
e lib. 5. cap. 5. 6.
& 7.
f in c fine ex-
ceptione. 12 q. 2.

* fortē legendū
convenientia.
g arg. l. 1. de
confit. Prince.
l. item venient
ff. de petit her.
& sed & quod.
institu. de iur.
natu. Alexan.
confil. 97. lib. 3.